

Familierechtbank Antwerpen (afd. Antwerpen), 8 december 2017 17/705/B

Zie ook arrest Hof van Beroep Antwerpen van 27 februari 2018 (AR 2018/FA/2)

Erkenning – Huwelijk - Buitenlandse authentieke akten - Artikel 27 WIPR - Schijnhuwelijk - Artikel 146bis B.W. - Openbare orde - Artikel 21 WIPR - Geen schending openbare orde

Reconnaissance – Mariage - Actes authentiques étrangers - Article 27 CODIP - Mariage simulé - Article 146bis C. Civ. - Ordre public - Article 21 CODIP - Pas de violation de l'ordre public

In zake: A.R.V.Nr.17/705/B

Gezien voorgaand verzoekschrift op 3 maart 2017 aangeboden door meester R. Aktepe, advocaat, kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Amerikalei 95, voor en namens:

1. **B.A.,**
van Marokkaanse nationaliteit, geboren te [...] (Marokko) op [...] en wonende te [...] (Marokko) keuze van woonst doende ten kantore van zijn raadsman meester R. Aktepe, te 2000 Antwerpen, Amerikalei 95,
2. **I.N.,**
van Belgische nationaliteit, geboren te [...] op [...] en wonende te 2650 Edegem [...]

1. Procedure

De rechtbank heeft onder meer kennis genomen van:

- het verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 3 maart 2017,
- het schriftelijk advies van het openbaar ministerie, mevrouw H. De Vrij, dd. 11 mei 2017,
- de conclusie namens verzoekers dd. 9 november 2017
- de stukken.

Verzoekster en de raadsman van verzoekers werden gehoord in raadkamer op 10 november 2017.

De heer Erik De Bock, substituut van de procureur des konings, heeft het schriftelijk advies van het openbaar ministerie hernomen. Namens verzoekers werd mondeling gerepliceerd.

2. Verzoek

Het verzoekschrift beoogt de erkenning van het huwelijk, afgesloten tussen verzoekers te [...] (Marokko) op 7 augustus 2014.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft op 27 juli 2016 (kennisgeving dd. 29 juli 2016) de afgifte van een visum gezinshereniging geweigerd en aldus geweigerd dit huwelijk te erkennen.

Verzoekers hebben bij toepassing van artikelen 27 en 23 WIPR beroep ingesteld tegen deze beslissing

3. Beoordeling

Ingevolge artikel 27 §1 WIPR wordt een buitenlandse akte - waaronder een buitenlandse akte van burgerlijke stand - in België door alle overheden erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure, indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld volgens het recht van het land waarin de akte werd opgemaakt en de grondvoorwaarden overeenkomstig het toepasselijke recht werden nageleefd, mede rekening houdend met art. 21 (de openbare orde-exceptie) en art. 18 (wetsontduiking) WIPR.

Volgens artikel 18 WIPR, dat betrekking heeft op de wetsontduiking, wordt voor de bepaling van het toepasselijk recht in een aangelegenheid waarin partijen niet vrij over hun rechten kunnen beschikken - zoals in alle aangelegenheden betreffende het personeel statuut geen rekening gehouden met feiten en handelingen gesteld met het enkele doel te ontsnappen aan de toepassing van het door deze wet aangewezen recht.

Artikel 21 WIPR bepaalt dat de toepassing van een bepaling uit het door deze wet aangewezen recht geweigerd wordt, voor zover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde. Bij de beoordeling van deze onverenigbaarheid wordt inzonderheid rekening gehouden met de mate waarin het geval met de Belgische rechtsorde is verbonden en met de ernst van de gevolgen die de toepassing van dat buitenlands recht zou meebrengen.

Wat de huwelijks toestemming betreft, werd bij art. 12 van de Wet van 4 mei 1999 (*B.S.* 1 juli 1999) een artikel 146bis in het Belgisch Burgerlijk Wetboek ingevoegd, dat een materiële IPR-norm inhoudt ten aanzien van huwelijken waarbij een vreemdeling betrokken is.

Art. 146bis bepaalt: "Er is geen huwelijk wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde."

In zoverre het vreemde recht niet sanctionerend zou optreden tegen geveinsde huwelijken kan elke Belgische overheid op grond van de Belgische internationaal-privaatrechtelijke openbare orde een huwelijk weigeren te erkennen wanneer het er in hoofde van beide partners of één van hen enkel op gericht is een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen voor één van de echtgenoten. Het huwelijksinstituut is immers een wezenlijk bestanddeel van het Belgisch rechtsbestel en een miskennis van dat instituut maakt een schending uit van de Belgische openbare orde en geeft aanleiding tot de toepassing van art. 21 WIPR.

Het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel door het huwelijk volstaat dus op zichzelf niet om te besluiten tot de nietigheid van het huwelijk. Het betrachten van een verblijfsvoordeel, een materieel voordeel of om het even welk huwelijksvoordeel is immers legitiem en zeker niet onverenigbaar met de werkelijke wil om te huwen voor zover de aanstaande echtgenoten naast het beogen van een huwelijksvoordeel ook de bedoeling hebben gehad om een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen. Uit een geheel van omstandigheden moet dus ook blijken dat minstens één van de echtgenoten niet de intentie had een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen.

De geldigheid van een reeds afgesloten huwelijk dient te worden beoordeeld op het tijdstip van de huwelijksafsluiting, zij het dat de rechtbank rekening kan houden met alle elementen die nadien aan het licht komen.

Het behoort aan de weigerende instantie en het openbaar ministerie om hun argumenten, dat verzoekers zich schuldig zouden hebben gemaakt aan wetsontduiking of dat het huwelijk van verzoekers enkel zou gericht zijn op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel, met objectieve gegevens te staven.

In deze zaak zijn er elementen voorhanden die mogelijk op een schijnhuwelijk zouden kunnen wijzen.

De voorgebrachte objectieve gegevens volstaan naar het oordeel van de rechtbank echter niet om er met zekerheid te kunnen uit afleiden dat het huwelijk van verzoekers enkel zou gericht zijn op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel.

De informatie die werd verzameld door het openbaar ministerie zet de geloofwaardigheid van verzoekers aangaande hun intentie om samen een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen niet op losse schroeven.

Het dossier van het openbaar ministerie bevat in wezen weinig meer dan de verhoren van beide verzoekers.

Volgens verzoekster is er geenszins sprake van bemiddeling in de negatieve zin van het woord en is er sprake van liefde op het eerste gezicht. In de verklaring van verzoeker zou men kunnen lezen dat de ouders het huwelijk gearrangeerd hebben (wat verzoekers ontkennen), doch evengoed kan verzoeker bedoeld hebben dat de praktische kant van de huwelijksluiting (en de voorafgaandelijke handhaving) door de ouders is gebeurd. Wat er ook van zij, voor zover geen van de partijen tot een huwelijk wordt gedwongen, is een huwelijk na bemiddeling in principe volkomen rechtsgeldig aangezien dan de vrije wil in hoofde van de aanstaande echtgenoten aanwezig is. Er is in het ganse dossier niet de minste aanwijzing van enige dwang in hoofde van één van de verzoekers. Het korte tijdsverloop tussen de kennismaking en het huwelijk (enkele dagen na de eerste ontmoeting) kan kaderen binnen de traditie in bepaalde samenlevingen. De persoon die verzoeker geïnterviewd heeft noteert in zijn/haar commentaar dat verzoeker hem eerlijk lijkt en geeft een gemengd advies. De rechtbank heeft van haar kant verzoekster uitvoerig aan de tand gevoeld op de zitting van 10 november 2017 en evenmin de indruk opgedaan dat verzoekster geen oprechte intenties zou hebben.

Het mag dan zijn dat een aantal elementen vragen kunnen oproepen en tot voorzichtigheid kunnen aanzetten, maar het louter stellen van vragen en uiten van twijfels volstaat niet als bewijs indien tegenover de vragen en twijfels een aannemelijke uitleg wordt naar voor gebracht die vervolgens niet wordt weerlegd door de weigerende instantie en/of het openbaar ministerie.

De verklaringen van verzoekers omtrent hun kennismaking, het verloop van hun relatie en de wederzijdse kennis van elkaar en hun familie bevatten geen noemenswaardige tegenstrijdigheden van die aard dat ze niet ook zouden kunnen opduiken bij de ondervraging van reeds lang gehuwde personen bij wie niet de minste twijfel bestaat over hun oprechte intenties. Dat verzoeker de geboortedatum van verzoekster niet zou kennen kan niet met zekerheid afgeleid worden uit de vermelding van de 9° oktober, terwijl het de 29° moet zijn. Dit kan evengoed om een verschrijving gaan die verzoeker ontgaan is bij de ondertekening (hij is trouwens de Franse taal niet machtig). Dat verzoeker niet gemeld heeft dat hij reeds Nederlandse lessen heeft gevolgd in Marokko laat zich wellicht verklaren doordat het hem niet gevraagd is. Dat hij blijkbaar wel degelijk lessen gevolgd heeft, wordt aannemelijk gemaakt met een attest.

Verzoekers brengen bewijzen bij van regelmatige telefoon en chatgesprekken sinds begin 2016, die een bijzonder intens contact aannemelijk maken. Dat bewijzen van voordien ontbreken laat zich wellicht verklaren doordat de behoefte om bewijzen te bewaren maar ontstaat van zodra het duidelijk wordt dat er problemen worden gemaakt over de erkenning van het huwelijk/ De foto's die dateren van een verblijf van verzoekster in Marokko van 7 tot 12 februari 2017 laten een verliefd koppel zien. Het is waar dat foto's kunnen geposeerd zijn en dat aan dossieropbouw kan worden gedaan, zoals het openbaar ministerie voorhoudt, doch *in casu* wordt minstens aannemelijk gemaakt dat verzoekers een echte relatie hebben, terwijl eigenlijk geen enkel concreet element in het dossier op het tegendeel wijst.

De bijgebrachte getuigenverklaringen voldoen niet aan de vereisten van een schriftelijke getuigenverklaring zoals voorgeschreven door het Gerechtelijk Wetboek en betreffen in wezen louter welwillendheidsverklaringen zonder enige waarborg van objectiviteit, nog los van de vraag of men als derde kan getuigen over de oprechtheid van een individueel sentiment van iemand anders, wat een subjectief gegeven bij uitstek is. De waarde van deze getuigenverklaringen moet dan ook sterk gerelativeerd worden, zij het dat ze ook niet helemaal zonder waarde zijn in het licht van een globaal dossier dat eerder de getuigenverklaringen bevestigt dan ze tegenspreekt.

Omtrent de oprechte bedoelingen van verzoekers mag het openbaar ministerie dan wel zijn twijfels hebben, doch bij gebrek aan een minimaal bewijs van het tegendeel moet worden aangenomen dat het huwelijk niet enkel is gericht op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel.

Rekening houdend met het geheel van de dossiergegevens, waaronder de door verzoekers voorgelegde stukken, staat niet met voldoende zekerheid vast dat verzoekers ten tijde van de huwelijksluiting louter verblijfsrechtelijke voordelen beoogden te bekomen voor verzoeker en geen duurzame levensgemeenschap voor ogen hadden.

Bijgevolg acht de rechtbank het verzoek tot erkenning van de buitenlandse huwelijksakte en tot overschrijving ervan in de registers van de burgerlijke stand gegrond.

Nu het hier een procedure op eenzijdig verzoekschrift betreft, is er geen aanleiding om de kosten in toepassing van artikel 1017 Ger. Wb. ten laste te leggen van enige in het ongelijk gestelde partij. De kosten blijven ten laste van verzoekers.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK**

Stelt vast dat de wet op het taalgebruik in gerechtszaken is nageleefd.

Alle verdere en strijdige middelen verwerpend.

Verklaart het verzoek toelaatbaar en gegrond als volgt:

- zegt voor recht dat de huwelijksakte van verzoekers, opgemaakt te [...] (Marokko) op 7 augustus 2014, voldoet aan de voorwaarden tot erkenning ervan conform artikel 27 §1 WIPR,
- zegt voor recht dat iedere Belgische overheid, in het bijzonder de Dienst Vreemdelingenzaken, deze huwelijksakte dient te erkennen.

Legt de kosten ten laste van verzoekers.

Dit vonnis werd uitgesproken op acht december tweeduizend zeventien in raadkamer van de Kamer AF2, die samengesteld was uit:

H. Smeyers, rechter,

E. De Bock, substituut procureur des Konings,

A. Rasschaert, griffier.